

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/24-12/42
URBROJ: 50301-21/06-24-5

Zagreb, 17. srpnja 2024.

H9**NP*900-01/24-01/4*50-24-4**Hs

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno:	18-07-2024	Org. jed.
Klasifikacijska oznaka		
900-01/24-01/4	65	
Uradžbeni broj:	Prič.	Vrij.
50-24-4		

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Prijedlog zakona o izmjeni Zakona o provedbi Uredbe Vijeća (EU) 2017/1939 od 12. listopada 2017. o provedbi pojačane suradnje u vezi s osnivanjem Ureda europskog javnog tužitelja („EPPO“), s Konačnim prijedlogom zakona (predlagatelj: Klub zastupnika SDP-a u Hrvatskome saboru) - mišljenje Vlade

Veza: Pismo Hrvatskoga sabora, KLASA: 900-01/24-01/4, URBROJ: 65-24-3, od 29. svibnja 2024.

Na temelju članka 122. stavka 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske o Prijedlogu zakona o izmjeni Zakona o provedbi Uredbe Vijeća (EU) 2017/1939 od 12. listopada 2017. o provedbi pojačane suradnje u vezi s osnivanjem Ureda europskog javnog tužitelja („EPPO“), s Konačnim prijedlogom zakona (predlagatelj: Klub zastupnika SDP-a u Hrvatskome saboru), daje sljedeće

M I Š L J E N J E

Vlada Republike Hrvatske predlaže Hrvatskome saboru da ne prihvati Prijedlog zakona o izmjeni Zakona o provedbi Uredbe Vijeća (EU) 2017/1939 od 12. listopada 2017. o provedbi pojačane suradnje u vezi s osnivanjem Ureda europskog javnog tužitelja („EPPO“), s Konačnim prijedlogom zakona (u dalnjem tekstu: Prijedlog zakona), koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnio Klub zastupnika SDP-a u Hrvatskome saboru, aktom od 29. svibnja 2024., iz sljedećih razloga:

Prijedlogom zakona predlaže se izmjena članka 8. Zakona o provedbi Uredbe Vijeća (EU) 2017/1939 od 12. listopada 2017. o provedbi pojačane suradnje u vezi s osnivanjem uredu Europskog javnog tužitelja („EPPO“) („Narodne novine“, broj 146/20.), kojim se regulira pitanje nadležnog tijela za potrebe rješavanja sukoba nadležnosti između državnog odvjetništva i Ureda europskog javnog tužitelja.

Navedeni Zakon temeljem članka 25. stavka 6. Uredbe Vijeća (EU) 2017/1939 od 12. listopada 2017. o provedbi pojačane suradnje u vezi s osnivanjem ureda Europskog javnog tužitelja („EPPO“) (u dalnjem tekstu: EPPO Uredba) propisuje da je nadležno tijelo za rješavanje sukoba nadležnosti glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske.

Prijedlogom zakona predlaže se propisati da o sukobu nadležnosti između državnog odvjetništva i Ureda europskog javnog tužitelja odlučuje rješenjem sudac pojedinac Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske, kao i pravo žalbe protiv navedene odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske. Predlaže se propisati i rok strankama za podnošenje žalbe u trajanju od osam dana od dostave rješenja.

Iz Ocjene stanja Prijedloga zakona proizlazi da je razlog predlaganja opisane izmjene osigurati sudske nadzore nad pitanjima nadležnosti, mogućnost žalbe protiv odluke donesene u prvom stupnju odlučivanja i mogućnost sudjelovanja Suda Europske unije (u dalnjem tekstu: Sud EU) u postupku odlučivanja o sukobu nadležnosti, budući da se za tumačenje prava Sudu EU mogu obratiti samo nacionalni sudovi, a ne državno odvjetništvo.

Prijedlog zakona, iako se to u njegovom obrazloženju izričito ne navodi, u svojoj pozadini očigledno ima Studiju čiju je izradu naručila Europska komisija (u dalnjem tekstu: Komisija), s ciljem procjene usklađenosti nacionalnih zakonodavnih rješenja s EPPO Uredbom, i to u odnosu na sve 22 države koje su u mehanizmu pojačane suradnje.

Jedna od tema kojima se predmetna Studija bavi je i pitanje kako su sudjelujuće 22 države provele odredbu članka 25. stavka 6. EPPO Uredbe u nacionalnom pravu, odnosno je li izbor nadležnog nacionalnog tijela za rješavanje sukoba nadležnosti između državnog odvjetništva i Ureda europskog javnog tužitelja u skladu s EPPO Uredbom. Studija uočava kako je u većini država članica za rješavanje sukoba nadležnosti određeno najviše nacionalno tijelo progona, a takvo je normativno rješenje prihvatile i Republika Hrvatska. Od 22 države članice Europske unije (u dalnjem tekstu: EU) koje sudjeluju u mehanizmu pojačane suradnje, za njih 20 (Belgija, Bugarska, Cipar, Češka, Njemačka, Estonija, Grčka, Španjolska, Finska, Francuska, Hrvatska, Italija, Litva, Luksemburg, Latvija, Malta, Nizozemska, Portugal, Rumunjska i Slovenija) Studijom je utvrđena navodna neusklađenost ili navodna djelomična neusklađenost.

Vlada Republike Hrvatske upoznata je s činjenicom da je provedena i objavljena predmetna Studija, čija je svrha bila procijeniti da li su mjere usvojene u sudjelujućim državama u skladu s onime što propisuje EPPO Uredba. Naime, u prosincu 2023. Vijeće EU je državama članicama dostavilo tzv. non-paper, u kojem su sumirani glavni rezultati Studije te je izvjestilo države članice da se Komisija, dok ne provede detaljnu analizu Studije, od njenih rezultata ograđuje odnosno da zaključci analize ne vežu Komisiju niti ju obvezuju na poduzimanje daljnjih koraka. Također, a do završetka detaljne analize, Komisija ne jamči točnost same Studije. Predmetno je istaknuto i u samoj Studiji. Vijeće EU još naglašava da Studija ima za cilj pomoći, ali ne i zamijeniti evaluaciju Komisije o usklađenosti, a koju će evaluaciju Komisija provesti do 1. lipnja 2026., sukladno članku 119. stavku 1. EPPO Uredbe.

Prema članku 119. stavku 1. EPPO Uredbe najkasnije pet godina od kada je Ured europskog javnog tužitelja operativan (lipanj 2021.) i svakih pet godina nakon toga, Komisija naručuje evaluaciju provedbe i učinka ove Uredbe te djelotvornosti i učinkovitosti Ureda europskog javnog tužitelja i njegovih radnih praksi te podnosi izvješće o evaluaciji. Komisija

Europskom parlamentu i Vijeću EU te nacionalnim parlamentima prosljeđuje izvješće o evaluaciji zajedno sa svojim zaključcima.

Uzimajući u obzir navedeno, Vlada Republike Hrvatske ukazuje da se eventualna neusklađenost nacionalnog zakonodavstva s europskim propisima (direktivama i uredbama) utvrđuje po točno propisanim procedurama. Ukoliko se utvrdi neusklađenost ulazi se u postupak koji je također strogo propisan aktima EU. U odnosu na EPPO Uredbu, zasad je provedena Studija naručitelj koje je Komisija, a provedena je od strane privatne pravne osobe. Dok se ti nalazi ne potvrde od strane Komisije po utvrđenoj proceduri, ne smatra se da neusklađenost postoji niti postoji bilo kakva obveza pristupa izmjeni zakonodavstva.

Slijedom navedenoga, Vlada Republike Hrvatske predlaže Hrvatskome saboru da ne prihvati Prijedlog zakona.

Za svoje predstavnike, koji će u vezi s iznesenim mišljenjem biti nazočni na sjednicama Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Damira Habijana i državne tajnike Vedranu Šimundžu Nikolić, Sanjinu Rukavinu, Fadilu Bahović, Ivana Crnčeca i Bernarda Gršića.

